

Kardemommeby versus Guds teamstyre

Når en ser at Gud er et team, og at han arbeider gjennom team, vil mange problemstillinger vi strever med få et annet perspektiv enn det rent menneskelige. Det er ikke snakk om deg og meg, isolert sett. Det er snakk om at Gud får bygd oss sammen og slik uttrykke sin fylde gjennom oss. Mister vi dette perspektivet, kan menighet-sliv fort ende opp med å dreie seg om rettigheter og kamp mot både følte og reelle begrensninger. Men Guds ordning er aldri ment å begrense, men å frigjøre og myndiggjøre – selvstendig, men ikke uavhengig.

GUDS ORDNING I MENIGHETEN – LEDERSKAP ER ALLTID FLERTALL!

Det er viktig at vi ser at all nåde og tjenester er åpent tilgjengelig for alle kvinner og menn til å fungere apostolisk, profetisk, evangelistisk, i hyrderolle, fostring og undervisning av Guds ord[i]. Når det gjelder styreansvar, har Gud gitt menn et hovedansvar til å hjelpe både kvinner og menn å finne sin funksjon i forsamlingen: først apostler som selv er eldste i kraft av sin funksjon[ii], og dernest eldste som representerer og samarbeider med apostler i å se menigheten frigjort og moden. For lederskapet i den lokale menigheten, Guds familie, gjelder det samme prinsippet som i

familien for øvrig. Gud har innsatt teamet mann-kvinne når det kommer til å styre. For Guds ord sier at en eldste skal være en kvinnes mann, og angir at en kvalifikasjon er at han skal styre huset sitt på en god måte.

Med rett forståelse av styre betyr det at det vil stå en sterk og frigjort kvinne ved hans side i det felles oppdrag Herren har kalt dem til. Det vil være et viktig tegn på et godt styre. Dersom han ikke tjener sin hustru og barn slik at de trives og blomstrer, hvordan skal han få andre til å vokse frem? Styreansvaret er ikke der for å dyrke egen nådeustrustning, men for å tilrettelegge for og fostre andre. Ingen kan bli eldste om ikke kona står helt og fullt sammen med ham i

av begrensninger, tvert imot. Paulus understreker at det kun er når vi ikke ser og anerkjenner hverandre og fungerer sammen i innbyrdes underordning, at vi beveger oss utenfor det Gud har ment for oss.

Også i rollen som eldste er det slik at mannen har et hovedansvar for teamet, og at det fungerer slik Gud vil: frigjørende for begge parter. Alle steder hvor lederskap er nevnt i det nye testamente, er det brukt ord i flertall. Ikke så rart, for Gud er flertall – tre i én. Det er ikke en bibelsk modell med én pastor/eldste – det må være flere menn som lever på samme måten. Lederskapet i den lokale menigheten er et team av

Alle steder hvor lederskap er nevnt i det nye testamente, er det brukt ord i flertall. Ikke så rart, for Gud er flertall – tre i én

dette, for en eldste skal være en kvinnes mann. Det er noe underfundig med at kvinner nevnes først når Guds styre og orden er tema. Hun er på ingen måte mindre viktig – og hennes frihet til å ta initiativ og ansvar er ikke preget

flere mann-kvinne team, om du vil. Sammen med de eldste finner vi menighetstjenere som er modne kristne med mange ulike gaver og funksjoner som naturlig utgjør lederteamet i forsamlingen. Når det gjelder menighetstjenere er kvalifikasjonskravene

Gudfryktige ledere vil alltid ha respekt for de grensene Gud har satt på deres autoritet, for sann enhet kan aldri eksistere der det er mangel på grunnleggende respekt for andres tro og samvittighet.

gjentatt flere ganger, først for menn, så kvinner, og så for gifte, hvor kravet er monogame ekteskap[iii]. Vi finner eksempler på at kvinner var menighets-tjenere i kraft av seg selv, uavhengig av sine menn[iv]. Det er altså god anledning for ugifte menn og kvinner både å tjene og ha lederansvar i menigheten gjennom sine gaver. Igjen ser vi at Guds gode ordning er der for å frigjøre, ikke å begrense.

GUDS ORDNING

NÅR DET ER BEHOV FOR Å AVSI DOM

Bibelen gir oss noen områder hvor menns spesifikke ansvar for å styre kommer til uttrykk. Det gjelder når det skal felles dom i spørsmål om lære. Eksempelvis var de eldste og apostlene samlet for å avgjøre spørsmålet om frelse og omskjærelse[v]. Dette understrekes av bibelord som 1. Tim 2.12, hvor autoritet og lærerfunksjonen er satt i sammenheng. Det er altså snakk om mer enn å undervise, men bringe en dom i lærespørsmål.

Derfor betyr ikke verset at kvinner forbyr å undervise når menn hører på. Det var Priskilla og Akvilas som la ut Guds vei for Apollos, og her nevnes interessant nok Priskilla først[vi] . Innebar undervisningen de gav autoritet? Helt klart! En autoritet som Apollos hadde med seg videre i sin tjeneste og som ble til stor velsignelse.

Tilsvarende ser vi at når nådegaver skal prøves, har menn et særlig ansvar for å bringe inn dom/prøving når dette trengs på vegne av hele menigheten. Det er i denne sammenhengen Paulus nevner sitt "forbud" for kvinner å tale i forsamlingen [vii]. At dette ikke er noe totalforbud er klart, for i samme brev omtaler Paulus kvinner som får muligheten til å demonstrere Guds ordning når de ber og taler profetisk[viii] . Summen av Guds ord er sannhet[ix]. Vi må lese prinsipper ut av bibelen, ikke lese forklaringer inn i den.

NÅR

LEDERSKAP SVIKTER – HVA DA?

Hva gjør en når lederskap svikter? Sitter og venter og gjør ingenting? Både menn og kvinner har stilt oppriktige og berettigete spørsmål som krever svar. La oss som en start ta menigheten i Korint, siden Paulus her tar opp flere sider ved Guds styre i forsamlingen. Det var høyst nødvendig, for denne forsamlingen hadde alle symptomer på mangel på både lederskap og styre. Det var partier og sammenligning. Det var folk som levde i seksuell umoral av en sånn type som også ikke-kristne skjemptes over. De dro hverandre for retten. Noen var fulle ved nattverden, mens andre var sultne, og det var rot og kaos og total mangel på styring i samlingene. Tungetale fikk alt for stor plass og knapt noe av det som skjedde ble prøvd, slik Guds ord oppfordrer til[x].

Det største problemet for Paulus var ikke at noen kvinner prøvde å rydde opp i møtene[xi], selv om også

deres holdninger var en sak i akkurat denne menigheten. Paulus sier i samme avsnitt: "Hvis noen mener å være en profet eller en åndelig, så skal han vite at det jeg skriver til dere er Herrens bud."[xii]. Poenget Paulus understreker her er nettopp at ikke var noen åndelige i Korint. De var alle småbarn i Kristus, ute av stand til å styre etter Guds ord. Det gav seg blant annet utslag i at de hadde rettsaker mot hverandre, og om det sier Paulus: "Dette er en skam for dere. Finnes det ikke en eneste forstandig blant dere som kan ordne opp i saker mellom brødre?"[xiii]. Nei! Det var det det ikke var.

oss sammen og at vi trenger å forholde oss til hverandre, som Gud vil til livs. Åndelige kvinner vil ta ansvar og initiativ, men på linje med åndelige menn vil de se etter andre å fungere sammen med og underordne seg, så de kan uttrykke en større helhet og samtidig leve beskyttet. Et veldig godt eksempel på dette er Deborah, som hadde en profetisk tjeneste i Israel i en tid hvor den åndelige tilstanden var tragisk dårlig. Hva gjør Deborah? Sitter og venter til en mann dukker opp og tar ansvar? Nei! Hun tar ansvar og fungerer som dommer[xiv]. Det var mye bedre at hun gjorde det enn at ingen gjorde det. Men

Åndelige kvinner vil ta ansvar og initiativ, men på linje med åndelige menn vil de se etter andre å fungere sammen med og underordne seg, så de kan uttrykke en større helhet og samtidig leve beskyttet

Kvinner har opp igjennom årrekene stått opp og tatt ansvar når menn har sviktet. Det vil være galt å klandre dem. Det som avgjør om ansvar og initiativ er etter Guds hjerte, er holdningen som ligger bak. Det er en uavhengig ånd som ikke ser at Gud bygger

i det å bringe inn en forandring i situasjonen, opererer hun ikke uavhengig, uten å se Guds ordning. Selv om Barak er svak og lite selvstendig, bringer hun det profetiske ordet til ham og utrunder ham til å ta det ansvaret som ligger på ham[xv].

En side ved svikt i menns lederskap

som vi ser på her, er når den positive siden ikke er til stede. En annen side er når autoritet misbrukes. Når vi snakker om lydighet og underordning i denne sammenhengen, må vi være klar over at dette alltid er begrenset av egen tro og samvittighet. "Du skal lyde Gud mer enn mennesker"[xvi], og : "Det som ikke er gjort i tro, er synd."[xvii]. Gudfryktige ledere vil alltid ha respekt for de grensene Gud har satt på deres autoritet, for sann enhet kan aldri eksistere der det er mangel på grunnleggende respekt for andres tro og samvittighet. Når det kommer til grovere misbruk av autoritet og bruk av fysisk overlegenhet, som for eksempel vold i hjemmet, er det et spørsmål om ektepakten er overtrådt på linje med utroskap. Et lederskap som uttrykker Guds ordning på Guds måte vil ikke gjemme seg bak bibelvers om underordning i slike saker, men stå for det Guds ordning er ment for – trygghet for kone og barn[xviii].

GUDS ORDNING

PÅ GUDS MÅTE ER SVARET!

Mange vil nok oppleve at det vi er vant til å forstå med menighet ikke har frigjort kvinner i det potensial Gud

Sommerfest i Stokke
onsdag 14.juli - søndag 18.juli

Krinent
Netverk

Mer info:
www.krinet.no

har for dem – ikke minst her i moderne, ”frigjorte” Vesten, ironisk nok. Men spørsmålet er like mye om den ”moderne”, vestlige menighet, slik vi har vært vant til å se den, frigjør mennesker, både kvinner eller menn inn i Guds plan for dem. Skal det skje må fokuset bort fra å samle mennesker rundt et fåtall tjenester i en ramme som passiviserer, over til å myndiggjøre mennesker for oppdraget – å gjøre folkeslag til disipler. Mangelen på apostoliske fedre som Paulus og Barnabas vil fort omgjøre det Gud har ment skal være et radikalt og frigjørende familieforetak til institusjon og bedriftslignende tilstander.

I menighet som institusjon vil posisjoner og arbeidsbeskrivelse være det som styrer mer enn Åndens ledelse og initiativ. Skal vi forstå det bibelen sier om menn og kvinners funksjon sammen i familie og tjeneste, så må vi forstå det ut fra den sammenhengen det er skrevet. Det er skrevet av utrustende apostoliske fedre som hadde en klar målsetning: å legge verden under seg med evangeliet og se hver kristen bygd sammen og vokse sammen til modenhet. Guds ordning gjelder fremdeles – og til vårt beste. Gud satte i menigheten først noen til apostler, der nest profeter. Vi kan velge å ignorere

det, men menighetsliv blir ikke det samme uten disse tjenestene[xix]. Det er trist om styrefunksjonen, som var ment for å se utover seg selv og legge ned sitt eget for å se og utruste andre, heller blir en flaskehals i Guds forsamling. Da blir det lett slik at en må ha styrefunksjon bare for å slippe til med det Gud har gitt en. I stedet for mangfold og gjensidig utrustning i menigheten ender en i stedet opp i egne ”ministries”, uavhengig av andre tjenester. Men ingenting kan få frem det Guds egen ordning vil produsere.

Apostolisk ledelse vil føre til en enhet og helhet som er større enn hva hver enkelt kan uttrykke og se gjennomført. Utdfordringer med ulikheter i nåde og styrke vil overvinnnes og skape en sterk gjennomslagskraft for evangeliet. Guds ordning står til evig tid. I evigheten vil Gud Sønn underordne seg Far, slik at Han skal være alt i alle[xx]. Sann åndelighet vil alltid se og søke etter noen å fungere sammen med og underordne seg under – det er selve evangeliets vesen og har sin rot i hvem Gud er.

...Jimmy Thomsen
folk@krinet.no

[i] Hele hensikten med tjenestegavene er å utruste de hellige. Derfor trenger du ikke være apostel for å fungere apostolisk. Du trenger bare å ta imot og jobbe med apostler.

[ii] 1. Pet 5.1; Apg 15.

[iii] 1. Tim 3.8-12

[iv] Rom 16.1

[v] Apg 15

[vi] Apg 18.26

[vii] 1. Kor 14.34

[viii] 1. Kor 11.5

[ix] Salme 119.160

[x] 1. Tess 5.20-21

[xi] 1. Kor 14.34

[xii] 1. Kor 14.37

[xiii] 1. Kor 6.5

[xiv] Dom 4.4-5

[xv] Dom 4.6-14

[xvi] Apg 5.29

[xvii] Rom 14.23

[xviii] Dette er et så stort og viktig tema at det ikke kan belyses i helhet i denne artikkelen.

[xix] Ef 4.11-15

[xx] 1. Kor 15.27-28

Velkommen

Der Jesus kommer, blir det fest. Han gir liv til mennesker slik at det flyter over til andre. Derfor møtes mennesker fra hele landet på Gjennestad gartnerskole i Stokke for å dele Jesuslivet med hverandre. Når Jesus beskriver hvordan det er å komme tilbake til Gud, så forteller han historien om den bortkomne sønn som kommer hjem til far og blir møtt med omfavelse, dans og fest. Vi som kjenner Jesus har grunn til å feire. Derfor vil vi samles til sommerfest. Vi feirer Jesus som har seiret over synd, død og forbannelse på korset. Han har stått opp fra de døde og lever i dag. Han har all makt, og kaller ut mennesker som han bygger sammen for å fullføre misjonsbefalingen: Alle folkeslag skal bli Jesu etterfølgere. Verden skal få se, høre og erfare at Jesus lever i dag. Da vil festen gjøre oss enda mer i stand til å gjennomføre det oppdraget vi sammen har fått fra Gud.